

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 2793/05
07.10.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: mr Jadranke Injac, predsednika veća, Borivoja Bunjevačkog i Zoje Popović, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog suda Goranom Josifovim, kao zapisničarem, rešavajući u upravnom sporu po tužbi tužioca AA, protiv osporenog rešenja tuženog Ministarstva za kapitalne investicije Republike Srbije - Kolubarskog okruga u Valjevu 360 br. 356-00102/2003-04 od 30.12.2004. godine, u građevinskom predmetu, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 07.10.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba se UVAŽAVA i PONIŠTAVA rešenje Ministarstva za kapitalne investicije Republike Srbije - Kolubarskog okruga u Valjevu 360 br. 356-00102/2003-04 od 30.12.2004. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem tuženog odbijena je, kao neosnovana, žalba tužioca izjavljena protiv zaključka Opštinske uprave opštine Loznica, Odeljenja za poslove inspekcijiskog nadzora br. 356-158/2003-09 od 19.09.2003. godine, a kojim je obustavljen postupak inspekcijske kontrole u upravnoj stvari AA i "BB", za utvrđivanje građenja zatvorene terase na II spratu, u stambeno-poslovnim objektu lociranom u VV, ugao GG, zbog nepostojanja uslova za dalje vođenje postupka, jer je za navedeni objekat sa ovom terasom u postupku legalizacije već izdato pravosnažno odobrenje za izgradnju od nadležnog organa br. 351-285/2001-V od 22.08.2003. godine.

Tužilac podnetom tužbom pobija zakonitost osporenog rešenja tuženog organa i u tom smislu ističe da je Odeljenje za urbanizam izdalo građevinsku dozvolu od 22.08.2003. godine u kojoj nema zastakljenih terasa, a prvostepeni organ je prilikom donošenja zaključka o obustavljanju postupka pogrešno i nepravilno utvrdio činjenično stanje s obzirom da je izvršio uvid u projekat koji je dostavljen od strane investitora "BB", koji je na svom primerku docrtao zastakljene terase kojih inače uopšte nema u originalnom dokumentu, odnosno nema ih u projektu koji se nalazi u Zavodu za urbanizam i po kome je i izdata građevinska dozvola. Dalje ističe da se pismenim putem obratio Zavodu za urbanizam u Loznici radi pribavljanja odgovora da li je izdata građevinska dozvola za zastakljivanje terase na napred navedenom objektu i da taj organ je odgovorio da takva dozvola nije izdata, o čemu uz tužbu prilaže kopiju tog obaveštenja od 23.3.2005. godine. Predlaže da sud tužbu uvaži i osporeno rešenje poništi, kao nezakonito.

Tuženi organ u odgovoru na tužbu, ostajući pri razlozima iz osporenog rešenja, predložio je da sud tužbu odbije.

Rešavajući ovaj upravni spor na osnovu činjenica utvrđenih u upravnom postupku u smislu člana 38. stav 1. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ" br. 46/96) i ispitujući zakonitost osporenog rešenja u granicama zahteva iz tužbe u skladu sa članom 39. stav 1. istog Zakona, Vrhovni sud Srbije je ocenom navoda tužbe, odgovora na istu i spisa predmeta ove upravne stvari našao da je tužba osnovana.

Prema obrazloženju osporenog rešenja tuženi organ je navedenu odluku iz dispozitiva istog doneo s razloga što je, između ostalog, ocenio da je pravilno postupio prvostepeni organ kada je ožalbenim zaključkom obustavio postupak inspekcijske kontrole za utvrđivanje građenja zatvorene terase na II spratu u stambeno-poslovnim objektu u VV (ugao GG), zbog nepostojanja uslova za dalje vođenje postupka, s obzirom da je za navedeni objekt sa ovom terasom u postupku legalizacije već izdato pravosnažno odobrenje za izgradnju od 22.8.2003. godine.

Međutim, po nalaženju Vrhovnog suda Srbije, navodima tužbe i priloženim dokazom - pismenim obaveštenjem Odeljenja za urbanizam, građevinarstvo, imovinsko-pravne i komunalno-stambene poslove Opštinske uprave Loznica br. SL/2005-V od 23.03.2005. godine dovodi se u ozbiljnu sumnju pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja od strane oba upravna organa. Naime, tuženi u obrazloženju osporenog rešenja navodi da je u toku inspekcijske kontrole i uvidom u raspoloživu dokumentaciju utvrdio da je sporna terasa legalizovana u sklopu celog objekta izdavanjem odobrenja za izgradnju, što je konstatovano zapisnicima o inspekcijiskoj kontroli, te da stoga nema uslova da se postupak inspekcijske kontrole dalje vodi, pa je isti obustavljen. Međutim, u pismenom obaveštenju Odeljenja za urbanizam, građevinarstvo, imovinsko-pravne i komunalno-stambene poslove Opštinske uprave Loznica od 23.03.2005. godine, koje se inače nalazi u spisima navodi se (doslovno) da je "nakon izdate građevinske dozvole podnet od strane investitora zahtev za izdavanje upotrebne dozvole ali da ista nije izdata iz razloga što nije dostavljen zapisnik o izvršenom tehničkom pregledu od strane Komisije za tehnički pregled, tako da je podneti zahtev odbačen zaključkom br. 351-198/2004-V od 24.1.2005. godine, i predmet arhiviran". Kako se tužbom i žalbom navodi da građevinska dozvola od 22.08.2003. godine nije izdata i za spornu zastakljenu terasu (već da je istu investitor izgradio kasnije mimo odobrenog projekta i te dozvole), kao i da do sada nije mogla biti izdata upotrebna dozvola za navedeni građevinski objekat, jer nije dostavljen zapisnik o izvršenom tehničkom pregledu istog objekta, tužilac za ovaj svoj navod žalbi prilaže i drugi pravično odobrenog projekta koji je

pregledu istog, te kako je tužnac za ove svoje navode zaim priložio i skicu zvanično odobrenog projekta koji je pribavio iz Urbo plana iz septembra 2002. godine, a iz koga proizilazi da ni po projektu niti po građevinskoj dozvoli zastakljena terasa ne postoji, to je tuženi povredio pravila postupka i to povredom odredbe člana 235. stav 2. Zakona o opštem upravnom postupku ("Službeni list SRJ" br. 33/97 i 31/01) jer sve ove žalbene navode sem paušalno nije nikako konkretnije cenio (osim što je tužioca samo uputio da utvrđivanje štete zbog zastakljene terase i naknadu iste može tražiti u postupku pred nadležnim sudom).

Zbog svega navedenog, nadležni organ će u ponovnom postupku otkloniti sve prethodno navedene propuste, na koje mu je ukazano ovom presudom i doneti novo na zakonu zasnovano rešenje, pri čemu je vezan pravnim shvatanjem i primedbama ovog suda u pogledu postupka iz iste u smislu člana 61. Zakona o upravnim sporovima.

Sa iznetih razloga, nalazeći da su osnovani navodi tužbe da je osporenim rešenjem povređen zakon na štetu tužioca, Vrhovni sud Srbije je na osnovu odredbe člana 41. stav 2. u vezi člana 38. stav 2. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ" br. 46/96), rešio kao u dispozitivu ove presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

dana 07.10.2005. godine, U. 2793/05

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Goran Josifov, s.r. mr Jadranka Injac, s.r.

Za tačnost otpavka

sđ